

men selvfølgelig først og fremmest for Sagens egen Skyld, fordi det vil være naturligt og gavnligt, at Kvindernes Indflydelse gøres stærkt gældende i en Samfundsinstitution som de kommunale Hjælpekasser, hvis Opgave det i Følge Lovens § 4 er at støtte værdige trængende, som har fast Ophold inden for vedkommende Kasses Omraade og ikke nyder Fattigunderstøttelse, i deres Bestræbelser for at ernære sig uden Hjælp af Fattigvæsenet.

Denne Opgave vil næppe kunne løses paa rette Maade eller i rette Omfang af en kommunal Hjælpekasse, i hvis Bestyrelse der ikke findes Kvinder; Mandsøjne alene vil ikke formaa at skelne skarpt nok, ikke evne at se barmhjertigt nok, naar det gælder at støtte „værdige trængende“, og skærme dem fra at komme under Fattigvæsenets magre og haarde Haand.

Alligevel vil det ikke kunne kaste nogen Skygge over Kvinderne, om de ved deres Deltagelse i Valgene til de kommunale Hjælpekasser ogsaa tænker paa at godtgøre deres Berettigelse og deres Modenhed til kommunal og politisk Valgret og Valgbarhed, og kan dette Motiv bidrage til at opildne deres Iver og styrke deres Energi ved Valgene i Marts, saa vil kun alle Parter vinde derved.

I dette Blads Nr. 7, 1907, gav Redaktør Kæmpegaard en kort Fremstilling af Lovens Forhistorie, og paa „Dansk Kvindesamfund“s Aarsmøde i Svendborg indledede Folketingsmand Jensen-Sønderup en Forhandling om, hvad der bør gøres for i videst mulig Udstrækning at faa Kvinderne til at deltage i Valgene til Marts 1908. (Se „Kv. og Sf.“ Nr. 13—14, Pag. 113). Folketingsmanden udtalte, at det første og vigtigste var, saasnart de af Kommunalbestyrelserne affattede Valglistes var lagt frem til Eftersyn, da at undersøge og forvisse sig om, at alle de Kvinder, der er valgberettigede, findes paa Listerne, og hvis nogen mangler, da i rette Tid at sørge for at indsende Klage og faa de manglende Navne indført; thi kun de, hvis Navne findes paa Listerne, har Ret til at stemme.

Her bør alle „Dansk Kvindesamfunds“ Kredse i god Tid lægge alt til rette for i videst muligt Omfang at faa dette Arbejde udført; Arbejdet bør fordeles imellem Kredsens Medlemmer, saaledes at den nævnte Undersøgelse omhyggeligt bliver foretaget, først og fremmest i Kredsens egen Kommune, men dernæst ogsaa i alle de nærmest liggende Kommuner; saa langt Kredsen har Medlemmer, og saa langt de enkelte Medlemmer har Venner og Bekendte. Hver Kreds bør igennem sine Medlemmer søge at omfatte saa mange Kommuner som muligt.

Der findes ogsaa umiddelbare Medlemmer af D. Kv. Sf. og Abonnenter paa „Kv. og Sf.“ paa saadanne Steder, hvor der endnu ikke er oprettet nogen Kreds af D. Kv. Sf. Disse beder vi indtrængende om at sørge for enten selv at foretage den nævnte Undersøgelse af Valglisterne i deres egen Kommune eller at søge at formaa andre dertil.

Ligeledes haaber vi, at andre Kvindeforeninger eller Sammenslutninger af Kvinder, der paa et eller andet Omraade arbejder for Kvindernes Interesser og for Samfundets Vel, vil gøre deres Pligt m. H. t. Kvindernes Deltagelse i Valgene til de kommunale Hjælpekasser.

En anden Ting, som mange af D. Kv. Sf.s Medlemmer kan gøre, er at søge at formaa Dagbladene rundt omkring i vort Land til saa ofte som muligt — navnlig efter at Valglisterne er fremlagt og henimod Tiden for Valgene — at henlede Kvindernes Opmærksomhed herpaa og kraftigt opfordre dem til

1) at se efter om deres Navne findes paa Valglisterne og hvis ikke da at sørge for rettidig at faa dem opført;

2) alle at deltage i Valgene, og

3) at sørge for, at der i deres respektive Kommuner opstilles forstandige og menneskekærlige Kvinder til Valg.

Mange af D. Kv. Sf.s Medlemmer staar i Forbindelse med Dagblade, enten som Medarbejder, eller ved Slægtskab med Redaktionen eller paa anden Maade og kunde derigennem gøre deres Indflydelse gældende; andre kunde selv skrive Artikler med Opfordring i den oven for antydede Retning og faa dem optaget i et eller andet Blad.

Og paa mange andre Maader kunde der sikkert virkes for at hidføre et saa godt Resultat som muligt ved Valgene i Marts. — Enhver, som har eller faar en lys Ide, bedes indsende den til „Kvinden og Samfundet“, der saa kunde bringe den videre ud til alle Bladets Læsere.

Dette Aar bør ogsaa blive et frugtbart Agitationsaar og Vækstaar for „Dansk Kvindesamfund“ og derigennem for Kvindesagen.

Vi bør ikke slaa os til Ro med de vundne Sejre; den Kendsgerning, at vi i de sidste 5 Aar har faaet 50 nye Kredse, (i 1902 havde vi 11 Kredse, nu har vi 61), bør kun styrke vor Udvidelsestrang, saaledes at det ikke overlades til en enkelt eller et Par enkelte at danne nye Kredse, men at hver Kreds bliver et Centrum, hvorfra der agiteres og dannes Kredse i det omliggende Land. Dette er en af de Maader, hvorpaa Kredsene